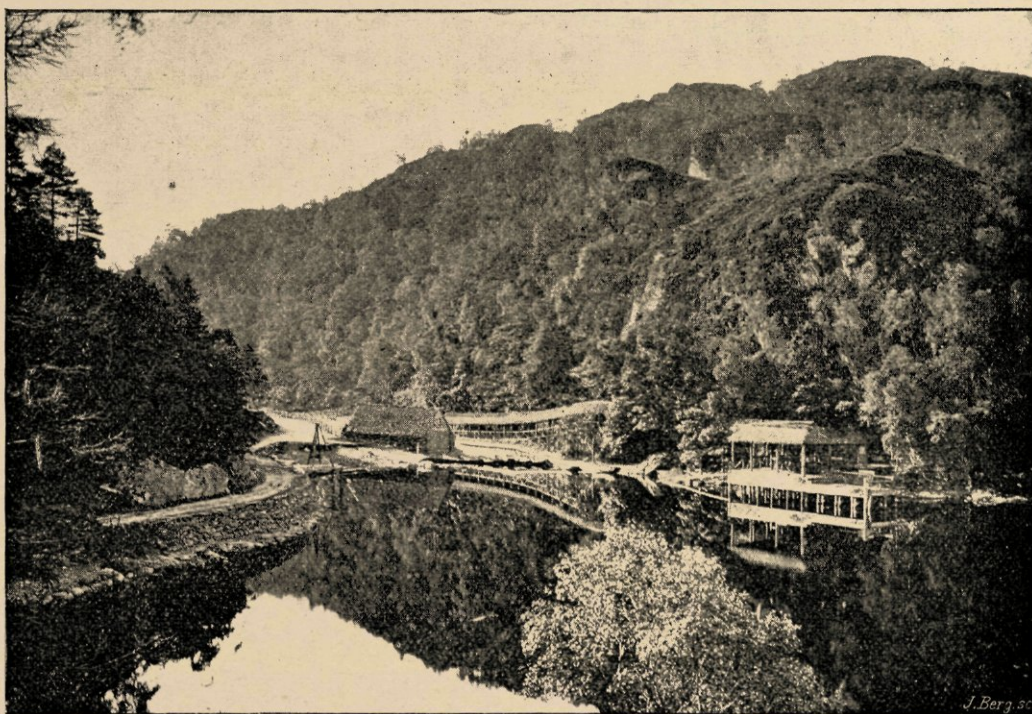

wringende water een mat zilveren stroom vormt met bruinen ondergrond, die zich stort in een kuil door het water zelf gehold en waaruit het als met inspanning al zijner kracht slechts den weg kan vinden naar het meer, terwijl het een lied zingt alleen voor dichterlijk gestemde zielen verstaanbaar. Een ieder echter, die boven dien val staat wordt dichter zijns ondanks. Of zou er ooit iemand op die brug hebben kunnen zeggen: „och wat, een boom is een boom en water is water?”

Zoodra de boot zich in beweging heeft gezet, komt Ben Lomond in zicht, de hoogste van alle Schotsche bergen, doch altijd maar betrekkelijk hoog, daar hij niet meer dan een 1100 meter zich boven den zeespiegel verheft. Het breede gedeelte van Loch Lomond is vol eilandjes en rotspunten, waar-

Trosachs pier, Loch-Katrine.

door de indruk van breedte, zeldzame breedte, niet tot zijn recht komt, plaats makende voor dien van afwisseling, bekoorlijk door buitengewone lieflijkheid! De trouwe begeleiders van onze boot waren vogels — sommige gelijk aan onze zeemeeuwen; andere daarvan verschillend, ook in kleur van bek — aan wier scherpziend oog niets ontging, dat hun grage maag welkom zou zijn. Terwijl een hunner regelrecht afschiet op een in 't water geworpen stukje brood, roepen tal van andere, sierlijk fladderend, den milden gevers in hun taal toe: „Ook ik krijg een brokje, niet waar?”

Van Balloch, het zuidelijkste punt van het meer, brengt de North British Railway den reiziger in één uur te Glasgow.

Daar bevond ik me dan in de stad, die ik, alle bezwaren tartende, mij voornam met eigen oog te aanschouwen, na lezing van het opmerkelijke artikel: *Glasgow, a model Municipality*, in de Fortnightly Review van April